

آیین نامه پوشش (Dress Code) و اخلاق اسلامی - حرفه ای

دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی قم

هرچه محیط دانشگاه، محیط تدین و سلامت دینی باشد، برای دانشجو، برای درس خواندن برای فکر صحیح کردن و برای هر گونه تلاش سیاسی و فرهنگی سالم، امن تر خواهد بود. مقام معظم رهبری (دامت برکاته)

مقدمه:

ضابطه و قانونمندی جهت دستیابی به اهداف جمعی و پایبندی به اصول انسانی در فضای توأم با آرامش در هر مجموعه ای امری ضروری به نظر می رسد. در فرایند تدوین ضوابط، قوانین، اعمال و اجرای آنها سختی داشتن متن و محتوای قانون با فرهنگ جامعه مورد نظر بدیهی است و در رسیدن به اهداف مشترک جمعی، که فلسفه وجودی هر مجموعه ای است هماهنگی اعضا، هدفمند بودن قوانین و قانون گذاران، مجریان و متولیان اجرا از جمله عواملی است که تضمین امور را عهده دار می باشد.

از سوی دیگر یکی از مهمترین شئون انسانی، منزلت اجتماعی انسان هاست که با عوامل مختلفی مرتبط است از جمله این عوامل چگونگی حضور در جامعه به خصوص از جهت ظاهری و نوع پوشش است. به تعبیر همگان پوشش مناسب، شامل آراستگی، وقار و نظم در ظاهر را شامل می شود. بنابراین در محیط کار، تحصیل، پژوهش و تحقیق، کوچه و خیابان و... هر یک به اقتضای خود نوع پوشش خاصی را می طلبد. به عبارت بهتر فرهنگ، تمدن و حتی شرایط اقلیمی هر جامعه ای تعیین کننده کیفیت و نوع پوشش افراد در آن جامعه است. گویاتر اینکه آنچه بیان شد تبیین ضرورت وجود قانون و لزوم رعایت آن می باشد اما در اینجا باید گفت در کنار قانون، اخلاق حرفه ای، رعایت ضوابط هر محیط را تضمین می کند.

نکته ای که قابل تحمل است این که در محیط مقدس آموزش و تعلیم در هر کجای جهان می توانیم موارد مشترک را جستجو کنیم و آن کیفیت پوشش حرفه ای مناسب با محیط درس و تدریس و وجود دستورالعمل متناسب با آن می باشد. علت و ضرورت ضوابط مندی این محیط نه تنها بر باورمندی بر اصول ارزشی که حاکی از جهانیابی آنهاست می باشد، بلکه اکثریت آنها براساس نوع ضرورتهای محیطی و ایمنی و آرامش روحی و روانی متناسب با پیشرفت کار پایبندی به ضوابط خواص پوشش را الزام می دارند.

از همه مهمتر اینکه در هر جامعه انسانی، رعایت نظم، ضابطه، قوانین بومی و خاص هر مجموعه در اولویت امور جهت دستیابی به اهداف خاص و کار ویژه مجموعه ضروری است. و بالعکس قانون گریزی مشخصه انسانهایی است که هویت و شخصیت آنان بدلیل مختلف ثبات نداشته و عواقب زشت و ناپسند سلب آسایش و امنیت فکری و جسمی که عدم دستیابی به اهداف را بدنبال دارد را برای خود امتیاز و تفاخری محسوب می کنند و توسط اینگونه اشخاص رعایت حقوق جمعی که از جمله آن عدم سلب آسایش از محیط است به فراموشی سپرده می شود، که طرد شدن از محیط عاقبت امور اینگونه افراد است و دقیقاً یکی از علت‌های ضوابط موجود اعم از ضوابط آموزشی، پژوهشی و فرهنگی در دانشگاهها به دلیل مشخص بودن چگونگی و کیفیت برخورد با اینگونه افراد می باشد که در عدم رعایت حقوق جمعی و عواملی که موجبات دستیابی به اهداف جمعی را موجب می شوند برای آنها امری عادی تلقی می شود و فقط قانون و ضوابط موجود است که راه صحیح را برای آنان نمایانگر می سازد.

در پایان امید است که با بهره گیری از تجارب دیگران و دقت نظر و تأمل در چگونگی شیوه های مختلف برای ارتقاء کیفی محیطهای آموزشی در راستای بهبود بخشی اخلاق دانشجویی و خصوصاً بهبود وضعیت دانشجویان از جهت کیفیت ظاهری حضور با رعایت ایجاد موازنه بین قانون و اخلاق در دستیابی به اهداف مقدس نظام جمهوری اسلامی که همانا تربیت نسلی شایسته، مسئولیت پذیر، نوآور، خلاق، موفق و سرفراز برای رساندن ایران اسلامی به قله های رفیع افتخار و سربلندی است، قدمی هرچند ناچیز برداشته باشیم.

آیین نامه پوشش (Dress Code) و اخلاق اسلامی – حرفه ای دانشجویان

دانشگاه علوم پزشکی قم در محیطهای آموزشی و پژوهشی و یا بهداشتی و درمانی

فصل اول: کلیات

- ۱- منظور از محیط آموزشی در این آیین نامه، دانشکده ها، آموزشکده ها، مراکز آموزشی و پژوهشی، بهداشتی-درمانی، و تمامی فضاهایی است که در روند آموزشی، پژوهشی و درمانی از آنها استفاده می شود، که شامل کلاسهای درس، سالن های کنفرانس، کتابخانه ها و محیطهای عمومی آموزشی و پژوهشی، بهداشتی درمانی نظیر رستوران، آسانسور، سلف سرویس و بوفه و غیره می باشد.
- ۲- تمام دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی قم، دانشجویان میهمان، انتقالی و کارآموزی جهت ورود به محیط های آموزشی و پژوهشی و یا بهداشتی و درمانی ملزم به رعایت مفاد این آیین نامه می باشند.

فصل دوم: نوع لباس و پوشش دانشجویان پسر جهت ورود به دانشکده ها و سایر محیطهای آموزشی

و پژوهشی و یا بهداشتی و درمانی

- ۱- با توجه به رسمیت داشتن محیطهای آموزشی پوشیدن هر نوع البسه غیر رسمی مجاز نمی باشد.
- تبصره ۱- پیراهن باید آستین دار و متعارف و غیر چسبان باشد به طوری که لباس زیر یا برجستگیهای بدن از سطح آن قابل رؤیت نباشد.
- تبصره ۲- پوشیدن سوئیت شرت و بلوزهای مارکدار، استفاده از تی شرت های حاوی تصاویر و یا کلمات نامناسب و ناهمخوان با عرف جامعه و شرع مقدس و لباسهای ورزشی و باز بودن دکمه پیراهن، در محیطهای آموزشی ممنوع است.
- تبصره ۳- شلوار باید بلند متعارف، بدون پارگی (بدون هرگونه علامتهای گروههای انحرافی و افراطی)، ساده و غیر چسبان با رنگ متعارف باشد.
- تبصره ۴- پوشیدن جوراب به جهت حفظ بهداشت در محیطهای آموزشی ضروری است.
- ۲- استفاده از دمپایی و صندل در کلیه محیطهای آموزشی و پژوهشی و یا بهداشتی و درمانی ممنوع می باشد.
- تبصره - کفش باید راحت، تمیز و مرتب و در حد متعارف باشد و نباید دارای رنگهای تند و زننده نامتعارف باشد.
- ۳ - استفاده از کمربندهای غیر متعارف، شلوار های فاق کوتاه و لباسهایی که هنگام حرکت کردن قسمتی از بدن پدیدار می شود، ممنوع می باشد.
- ۴ - استفاده از علامت و نشانه های گروههای انحرافی و افراطی و همچنین استفاده از عینک های نامتعارف ممنوع می باشد.
- تبصره - استفاده از انواع زیور آلات مانند انگشتر و ساعت طلا، دستبند، گردنبند و... (به جز حلقه غیر طلا ازدواج) و اقلام نامربوط و آویزان از لباس، نظیر زنجیر و علامتهای گروههای افراطی و انحرافی ممنوع می باشد.
- ۵- هر گونه آرایش صورت و ابروها در آقایان که تشابه به جنس مونث ایجاد نماید، ممنوع می باشد.
- تبصره ۱- موهای دانشجویان آقا باید تمیز، آراسته و در حد متعارف بوده و نباید روی چشم ها را بپوشاند و آرایش آن به صورت گروههای انحرافی و افراطی ممنوع می باشد.
- تبصره ۲- استفاده از هرگونه خالکوبی در بدن و استفاده از ناخنهای مصنوعی و ناخن بلند به دلیل افزایش شانس انتقال عفونت و احتمال آسیب به دیگران و تجهیزات ممنوع می باشد.

فصل سوم: نوع لباس و پوشش دانشجویان دختر جهت ورود به دانشکده ها و سایر محیطهای آموزشی

و پژوهشی و یا بهداشتی و درمانی

۱- بر اساس موازین شرعی و عرفی پوشش دانشجویان دختر باید در حدی باشد که تمامی بدن بجز قرص صورت و کفین (دستها تا مچ) را بپوشاند و برجستگیهای بدن مشخص نباشد.

تبصره ۱- استفاده از چادر مشکی متعارف که نشان ملی و مذهبی کشور عزیزمان بوده و حجاب برترمی باشد، جهت تمام دانشجویان در محیطهای آموزشی و پژوهشی و یا بهداشتی و درمانی بجز داخل بخشهای بیمارستانی که خطر انتقال عفونت بیمارستانی وجود دارد، توصیه می گردد.

تبصره ۲- استفاده از مانتو و مقنعه متعارف، به همراه چادر الزامی است.

تبصره ۳- تمامی سر و موها باید با مقنعه پوشیده شود بطوری که نواحی گردن و ناحیه یقه لباس نیز کاملاً پوشیده گردد، و مقنعه تا آرنج دست امتداد داشته باشد.

تبصره ۴- مانتو باید بلند (حداقل ۱۰ سانتی متر زیر زانو)، گشاد و غیر چسبان و با رنگ متعارف و غیرزننده باشد، به طوری که لباس زیر آن قابل رؤیت نباشد.

تبصره ۵- تمامی دکمه های مانتو باید بسته باشد و آستین مانتو باید تا مچ دستها را بپوشاند. همچنین استفاده از ساق دست نیز توصیه میگردد.

تبصره ۶- استفاده از روسری برای تمام دانشجویان دختر ممنوع می باشد.

تبصره ۷- شلوار باید بلند متعارف، بدون پارگی (بدون هرگونه علامتهای گروههای انحرافی و افراطی)، ساده و غیر چسبان با رنگ متعارف باشد.

تبصره ۸- پوشیدن جوراب ضخیم با رنگهای غیرجذاب الزامی و استفاده از جوراب های توری و یا دارای تزیینات ممنوع می باشد.

۲- کفش نباید دارای رنگهای تند و زننده نامتعارف باشد و نیز باید بدون صدای آزار دهنده باشد.

۳- هرگونه آرایش و استفاده از هرنوع لوازم آرایشی در محیطهای آموزشی و پژوهشی و یا بهداشتی و درمانی ممنوع می باشد.

تبصره ۱- استفاده از ناخنهای مصنوعی و ناخن بلند به دلیل افزایش شانس انتقال عفونت بیمارستانی و احتمال آسیب به دیگران و تجهیزات و همچنین جلب توجه، ممنوع می باشد.

تبصره ۲- آرایش ناخنها با لاک و برچسبهای ناخن در هر شکلی ممنوع است.

تبصره ۳- دانشجویان خانم باید نسبت به رعایت دستورات شرعی اهتمام جدی داشته باشند. لذا خارج ساختن و نمایان شدن موها از مقنعه به هر اندازه و شکلی ممنوع است.

تبصره ۴- استفاده از هرگونه آرایش بصورت تاتو و یا استفاده از حلقه در بینی یا هر قسمت از دستها و صورت ممنوع است.

تبصره ۵- استفاده از عطرها یا ادوکلنهای با بوی تند و حساسیت زا در محیطهای آموزشی و پژوهشی و یا بهداشتی و درمانی ممنوع است.

۴- استفاده از اقلام نامربوط و آویزان از لباس، نظیر زنجیر و علامتهای گروههای افراطی و انحرافی ممنوع می باشد.

۵- استفاده و در معرض دید قرار دادن هر گونه زیورآلات مانند انگشتر، دست بند، گردن بند، گوشواره و ... (به جز حلقه ازدواج) جهت دانشجویان خانم ممنوع می باشد.

فصل چهارم: نظارت بر اجرا و پی گیری موارد تخلف آئین نامه پوشش و موازین رفتار دانشجویان

در محیط های آموزشی و پژوهشی و یا بهداشتی و درمانی

۱- نظارت بر رعایت اصول این آئین نامه جهت دانشجویان در دانشکدهها و محیطهای آموزشی و پژوهشی برعهده رئیس دانشکده و

رئیس پژوهشگاه و در مراکز آموزشی، بهداشتی و درمانی برعهده رئیس و معاون آموزشی مرکز مربوطه می باشد.

۲- افرادی که رعایت اخلاق اسلامی - حرفه ای و اصول این آئین نامه را ننمایند براساس شیوه نامه هدایت برتر ابتدا با تذکر لسانی

ارشاد شده و در صورت اصرار بر انجام تخلف به شورای انضباطی دانشجویان ارجاع داده می شوند.

آیین نامه اجرایی پوشش (Dress Code) و اخلاق اسلامی - حرفه ای دانشجویان

دانشگاه علوم پزشکی قم در محیطهای بالینی - آزمایشگاهی

فصل اول: کلیات

۱- منظور از محیط بالینی - آزمایشگاهی در این آیین نامه، تمامی مکانها و فضا های بهداشتی و درمانی که در روند تشخیص و درمان و آموزش از آنها استفاده می شود و شامل بیمارستانها، آزمایشگاهها، درمانگاهها و مراکز آزمایشگاهی - تحقیقاتی، بخشهای درمانی دانشکدهها و محیطهایی نظیر کلاس درس، سالن کنفرانس، کتابخانه و محیطهای عمومی در این مراکز و همچنین راهروها، سلف سرویس، بوفه، رستوران، آسانسورها و غیره می باشد.

۲- تمام دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی قم، دانشجویان میهمان و انتقالی جهت گذراندن دوره های بالینی (کارآموزی، کارورزی و ...) و حضور در محیطهای بالینی - آزمایشگاهی ملزم به رعایت مفاد این آیین نامه می باشند.

۳- در کلیه موارد رعایت مقررات و آیین نامه های کنترل عفونتهای بیمارستانی لازم الاجرا و در اولویت می باشد. بنابراین استفاده از چادر مشکی جهت تمام دانشجویان در محیطهای بالینی - آزمایشگاهی بجز داخل بخشهای بیمارستانی که خطر انتقال عفونت بیمارستانی وجود دارد توصیه می گردد، لیکن کامل بودن پوشش و حجاب در بخشها الزامی است.

فصل دوم: نوع لباس و نحوه پوشش دانشجویان در محیطهای بالینی - آزمایشگاهی

۱- لباس فرم دانشجویی جهت ورود به بخشهای بیمارستانهای آموزشی و سایر محیطهای بالینی - آزمایشگاهی باید متحد الشکل بوده و شامل مجموعه ویژگیهای زیر باشد:

تبصره ۱- روپوش سفید بلند (در حد ۱۰ سانتی متر زیر زانو)، گشاد، ضخیم، آستین بلند و غیر چسبان به طوری که لباس زیر یا برجستگیهای بدن از سطح آن قابل رؤیت نباشد.

تبصره ۲- روپوش باید دارای آرم دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی قم باشد. که در سمت چپ روی جیب روپوش نصب گردد. (آقایان جیب بالا و خانمها جیب پایین)

تبصره ۳- تمامی دکمه های روپوش باید در تمام مدت حضور در محیطهای بالینی - آزمایشگاهی بطور کامل بسته باشد.

۲- دانشجویان خانم باید تمامی سر و موها را با مقنعه (با رنگ تعیین شده از طرف دانشکده مربوطه) بپوشاند بطوری که ناحیه گردن و یقه لباس نیز کاملاً پوشیده گردد.

تبصره- مقنعه باید بلند و تا حد آرنج دست را بپوشاند.

۳- شلوار باید بلند متعارف، بدون پارگی (بدون هرگونه علامتهای گروههای انحرافی و افراطی)، ساده و غیر چسبان و پارچه ای با رنگ متعارف باشد.

۴- پوشیدن جوراب الزامی و استفاده از جورابهای توری و یا دارای تزیینات ممنوع می باشد.

۵- نصب کارت شناسایی عکس دار معتبر صادر شده از طرف دانشکده، (حاوی حرف اول نام، نام خانوادگی، عنوان، نام دانشکده و نام رشته) در تمام مدت زمان حضور در محیطهای بالینی - آزمایشگاهی الزامی می باشد و می بایست در سمت چپ بالای پیراهن یا مقنعه نصب گردد.

۶- کفش باید راحت، تمیز با پاشنه متعارف باشد و نباید دارای رنگهای تند و زننده نا متعارف بوده و نیز بدون صدای آزار دهنده باشد.

تبصره- استفاده از دمپایی و صندل در محیطهای بالینی بجز اتاق عمل ممنوع می باشد.

۷- هرگونه آرایش و استفاده از هر نوع لوازم آرایشی در محیطهای بالینی - آزمایشگاهی ممنوع می باشد.

تبصره ۱- استفاده از ناخنهای مصنوعی و ناخن بلند به دلیل افزایش شانس انتقال عفونت و احتمال آسیب به دیگران و تجهیزات و جلب توجه ممنوع می باشد.

تبصره ۲- آرایش ناخنها با لاک و برجسبهای ناخن در هر شکلی ممنوع است.

تبصره ۳- دانشجویان خانم باید نسبت به رعایت دستورات شرعی اهتمام جدی داشته باشند و خارج ساختن و نمایان شدن موها از مقنعه به هر اندازه و شکلی ممنوع می باشد.

تبصره ۴- موهای دانشجویان آقا باید تمیز، آراسته و در حد متعارف بوده و نباید روی چشم ها را بپوشاند و آرایش آن به صورت گروههای انحرافی و افراطی ممنوع می باشد.

تبصره ۵- استفاده از عطرها و ادوکلن با بوی تند و حساسیت زا در محیطهای بالینی - آزمایشگاهی به طور کامل ممنوع است.

تبصره ۶- استفاده از آرایش بصورت تاتو و یا استفاده از حلقه در بینی یا هر قسمت از دستها و صورت ممنوع است.

تبصره ۷- هرگونه آرایش صورت و ابروها در آقایان که تشابه به جنس مونث ایجاد نماید ممنوع می باشد.

۸- استفاده از اقلام نامربوط و آویزان از لباس، نظیر زنجیر و علامتهای گروههای افراطی و انحرافی ممنوع می باشد.

۹- استفاده و در معرض دید قراردادن هر گونه زیورآلات مانند انگشتر، دست بند، گردن بند، گوشواره و... (به جز حلقه ازدواج) برای دانشجویان خانم ممنوع می باشد.

۱۰- استفاده از انواع زیور آلات مانند انگشتر، ساعت طلا، دستبند، گردنبند و... (به جز حلقه غیر طلا ازدواج) برای دانشجویان پسر ممنوع می باشد.

۱۱- پوشش دانشجویان در محیطهای بالینی - آزمایشگاهی خاص (مانند اتاق عمل، Ccu، Icu و ...) میبایست کاملاً بر طبق استاندارد تعریف شده در آن محیط و با رعایت حجاب و پوشش کامل اسلامی باشد.

فصل سوم: نظارت بر اجرا و پی گیری موارد تخلف آئین نامه پوشش و موازین رفتار دانشجویان در

محیطهای بالینی - آزمایشگاهی

۱- نظارت بر حسن اجرای اصول این آئین نامه جهت دانشجویان در بیمارستانهای آموزشی و سایر محیطهای بالینی - آزمایشگاهی بر عهده رئیس و معاون آموزشی بیمارستان مربوطه می باشد که می بایست موارد تخلف گزارش شده از طرف مربیان و مسئولین بخشها بررسی و در صورت اصرار بر تخلف جهت پیگیری و برخورد با متخلفین به شورای انضباطی دانشگاه معرفی نمایند.

۲- افرادی که رعایت اخلاق اسلامی- حرفه ای و اصول آئین نامه را ننمایند بر اساس شیوه نامه هدایت برتر ابتدا با تذکرسانی ارشاد شده و در صورت اصرار بر انجام تخلف به شورای انضباطی دانشجویان ارجاع داده می شوند.

موازن رفتار دانشجویان در محیطهای آموزشی و پژوهشی و یا بهداشتی و درمانی و

محیطهای بالینی - آزمایشگاهی

۱- رعایت اصول اخلاق اسلامی- حرفه ای، تواضع و فروتنی در برخورد با دیگر دانشجویان، اساتید، پرسنل و بیماران توسط دانشجویان الزامی است.

۲- حفظ آرامش و ادب از ضروریات محیطهای آموزشی و پژوهشی و یا بهداشتی و درمانی و بالینی - آزمایشگاهی است، لذا هرگونه بحث و شوخیهای نامناسب و ایجاد سرو صدا و خنده های بلند و نامتعارف و یا بر زبان راندن کلمات سخیف و رکیک در محیطهای عمومی، مراکز آموزشی و پژوهشی و یا بهداشتی و درمانی و بالینی - آزمایشگاهی نظیر راهروها، سلف سرویس، بوفه، رستوران، آسانسورها و غیره ممنوع می باشد.

۳- استعمال سیگار و سایر دخانیات در کلیه زمانهای حضور فرد در محیطهای آموزشی و پژوهشی و یا بهداشتی و درمانی و بالینی - آزمایشگاهی ممنوع می باشد.

۴- جویدن آدامس و نظایر آن در کلیه محیطهای آموزشی و پژوهشی و یا بهداشتی و درمانی و بالینی - آزمایشگاهی نظیر بخشها، آزمایشگاهها، سالن کنفرانس، کلاس درس، آزمایشگاههای آموزشی و پژوهشی و یا بهداشتی و درمانی، راند بیماران و در حضور اساتید، پرسنل و بیماران ممنوع می باشد.

۵- در زمان حضور در کلیه محیطهای آموزشی و پژوهشی و یا بهداشتی و درمانی و بالینی - آزمایشگاهی نظیر بخشها، آزمایشگاه ها، سالن کنفرانس، کلاس درس، آزمایشگاههای آموزشی و پژوهشی و یا بهداشتی و درمانی و راند بیماران تلفن همراه باید خاموش بوده و در سایر زمانها، استفاده از آن به حد ضرورت کاهش یابد.

۶- رعایت بهداشت و پاکیزه نگه داشتن محیطهای آموزشی و پژوهشی و یا بهداشتی و درمانی و فضاها بالینی - آزمایشگاهی ضروری می باشد.

آئین نامه اخلاق اسلامی – حرفه ای دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی قم

ویژه وسایل عمومی ایاب و ذهاب دانشجویان

فصل اول: کلیات

۱- منظور از وسایل نقلیه در این آئین نامه، کلیه وسایل نقلیه اعم از اتوبوس، مینی بوس، سواری و وانت بار می باشد که از سوی دانشکده ها، مراکز بهداشتی- درمانی و تمامی واحدهایی که با هماهنگی معاونت دانشجویی- فرهنگی از آنها جهت ایاب و ذهاب دانشجویان استفاده می شود.

۲- تمامی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی قم جهت استفاده از این وسایل نقلیه و بهره مندی از آنها ملزم به رعایت مفاد این آئین نامه می باشند.

۳- رانندگان محترم ضمن رعایت این موازین لازم است از برخورد مستقیم با دانشجویان خاطی امتناع نموده و موارد تخلف احتمالی را جهت رسیدگی به نماینده معاونت دانشجویی و فرهنگی در دانشکده گزارش نمایند.

فصل دوم: نحوه رفتار دانشجویان و رانندگان در وسایل نقلیه

۱- از آنجا که فضای وسایل نقلیه در خدمت دانشگاه، فضای دانشگاهی محسوب میشود، دانشجویان عزیز و همچنین رانندگان محترم ملزم به رعایت موازین آئین پوشش مصوب دانشگاه می باشند.

۲- از آنجا که حرکت وسایل نقلیه بر اساس برنامه ریزی تعیین شده از سوی نمایندگان معاونت دانشجویی و فرهنگی می باشد، هرگونه تغییر برنامه بدون هماهنگی این نمایندگان ممنوع می باشد.

۳- توقفگاههای وسایل نقلیه نیز بر اساس برنامه می باشد، لذا توقف در خارج از مکانهای تعیین شده ممنوع می باشد.

۴- وسایل نقلیه در راستای خدمات رفاهی و دانشجویی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی قم می باشد، لذا استفاده از وسایل نقلیه توسط افراد متفرقه و یا دانشجویان بومی بدون هماهنگی با مراجع ذیربط ممنوع می باشد.

۵- همراه داشتن کارت دانشجویی بعنوان کارت شناسایی معتبر در دانشگاه و ارائه آن در صورت درخواست راننده الزامی است.

۶- نحوه استقرار دانشجویان در وسایل نقلیه در صورت وجود هر دو گروه خانمها و آقایان، بر اساس برنامه ریزی انجام شده، بگونه ای است که آقایان در صندلیهای جلو و خانمها در صندلیهای عقب وسیله نقلیه استقرار یابند. لذا هرگونه تخطی از این مقررات ممنوع می باشد. (حتی برای دانشجویانی که نسبت به یکدیگر محرم می باشند)

۷- صحبت کردن در فضای وسایل نقلیه باید به آرامی و با ادب همراه باشد. و هر گونه ایجاد سر و صدای بلند و یا بر زبان راندن کلمات سخیف و رکیک ممنوع و پیگرد قانونی دارد.

۸- استعمال سیگار و سایر دخانیات در همه مکانها از جمله فضای وسایل نقلیه دانشگاه ممنوع می باشد.

۹- هر گونه بحث و شوخیهای نامناسب و خندیدن با صدای بلند و نامتعارف در فضای وسایل نقلیه دانشگاه ممنوع می باشد.

۱۰- هرگونه عکس برداری یا فیلم برداری در وسایل نقلیه، بلند کردن صدای موبایل یا هر گونه وسایل الکترونیکی دیگر به عنوان پخش صوت و تصویر در وسایل نقلیه دانشگاه ممنوع می باشد.

تبصره: استفاده از موبایل بعنوان پخش صوت انفرادی با گوشی «Hands free» به شرط کم بودن صدا و غیر آزاردهنده بودن برای دیگران بلامانع است.

۱۱- پخش هر نوع آهنگ یا موسیقی غیر مجاز از طریق لوازم سمعی و بصری وسایل نقلیه ممنوع می باشد.

۱۲- رعایت بهداشت و پاکیزه نگهداشتن فضای وسیله نقلیه دانشگاه ضروری می باشد.

۱۳- رعایت اصول اخلاق اسلامی - حرفه ای، تواضع و فروتنی در برخورد با دیگر دانشجویان و راننده توسط دانشجویان الزامی است. لذا هرگونه درگیری لفظی و یا فیزیکی در فضای وسایل نقلیه دانشگاه پیگرد قانونی دارد.

۱۴- در صورت برخورد نامناسب و خارج از ادب راننده، دانشجویان مجاز به پاسخگویی و درگیری نیستند و مراتب را می بایست کتباً به نماینده معاونت دانشجویی و فرهنگی دانشکده اعلام نمایند.

۱۵- سرویسها رأس ساعت تعیین شده حرکت می نمایند و مجاز به توقف بیش از زمان مقرر نخواهند بود.

نظارت بر رعایت اصول آئین نامه ویژه وسایل عمومی ایاب و ذهاب دانشجویان در وسایل

نقلیه بر عهده نمایندگان معاونت دانشجویی و فرهنگی در دانشکده میباشد.

والسلام علیکم